

ת"פ 34791/01/17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד י ד ש

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 34791-01-17 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
ש(עציר)

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

י ד ש (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד סתו פרג הנאשם: הובא, וע"י ב"כ רשיד הייב

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו את העבירות הבאות:

תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 274 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו (מספר מקרים) - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

ותקיפה סתם (מספר מקרים) - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, ביום 10/1/17 סמוך לשעה 21:00 הגיע הנאשם, שהנו תושב הישוב X, לבית הכנסת

עמוד 1

ביישובו, שם פנה אליו אחד הנוכחים ושאל אותו "מה קורה", בתגובה ענה לו הנאשם "אתה רוצה לדבר איתי תעמוד בתור". **אזי הכה הנאשם את אותו מתלונן בידו בפניו ובעט בו ברגלו במוותן.** כתוצאה ממעשיו של הנאשם **נפלו משקפיו של המתלונן ונשברו.** שווי המשקפיים 300 ₪. המתלונן נמלט מהמקום, הזעיק אדם נוסף בן היישוב, ופנה למוקד 100 של המשטרה.

הנאשם פנה לאדם הנוסף ואמר לו "צא מכאן", ומשלא הגיב, **בעט בו בשוק ובמוותן.**

בהמשך, משפנה האיש לנאשם ושאל אותו "מה קורה", ענה לו הנאשם כי **בא לו להרביץ, ושלח אגרוף למרכז פניו, ואולם הוא הזיז את ראשו והאגרוף פגע בו ברקה.**

האיש יצא מבית הכנסת והנאשם **הלך אחריו ובעט בו פעם נוספת במוותן.** בהמשך הנאשם ביקש ממנו סיגריה, וזה נתן לו. הנאשם המשיך ללכת אחריו ואמר לו **"בא לי להרביץ עוד פעם"**, וכשסיים את הסיגריה **ניסה לבעוט בו שוב,** אך לא הצליח כי האיש זז, ואזי חזר לכיוון בית הכנסת.

למקום הגיע משטרה, והנאשם סירב למסור לשוטר (ששמו אחיעד) פרטים, קילל אותו ואמר לו **"שוטר מזדיין אני משתין עליך אם אתה רוצה לדבר איתי תעמוד בתור"**. השוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב, בתגובה **ניסה הנאשם להשליך קנקן חלב לעברו.** בתגובה אחז השוטר ביד הנאשם וביקש ממנו להירגע, אך הוא **המשיך לקלל אותו ולהתנגד.** השוטר ריתק את הנאשם, אזק אותו והודיע לו כי הוא עצור, ובסיוע שוטרת נוספת, הועבר בניידת לתחנת צפת, שם **המשיך להשתולל.**

השוטרים אחיעד וספי אליעז תפסו את הנאשם וריתקו אותו לרצפה, בתגובה **נשך הנאשם את אחיעד באצבע ובאגודל יד ימין וביד שמאל, לאחיעד נגרמו שריטות ביד ימין, בנוסף נשך הנאשם את ספי בידו השמאלית.**

למקום הגיעו שני שוטרים נוספים על מנת לעזור ולהשתלט על הנאשם ולהרגיעו אך הוא **המשיך להשתולל, לבעוט ולהתנגד וכן ניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים תוך שהוא ממשיך לקלל עד אשר אזקו אותו מאחורי הגב.**

משהובא הנאשם אל חדר החקירות, **בעט הנאשם בשולחן שהיה בחדר, השתולל והפיל את מסך המחשב על השולחן.**

2. ביום 20/4/17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן. עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

חוות דעת פסיכיאטרית

3. לגבי הנאשם הוזמנה ונערכה חוו"ד פסיכיאטרית, לאחר תקופת הסתכלות משמעותית.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 19/1/17, עלה כי הנאשם, צעיר בן 18, ללא עבר פסיכיאטרי. צוין כי ידוע על שימוש קודם בחומרים פסיכואקטיביים ועל הסתכנויות פליליות מגיל צעיר - התפרצות למקום מגורים וגניבות, אלימות פיזית, קטטות ואיומים. צוין כי לדבריו, נעצר בהיותו קטין בגין תקיפה ואיומים, היה בפיקוח קצין המבחן בצפת והשתתף בקבוצה טיפולית למתבגרים אלימים.

במהלך הבדיקה הראשונה מיום 12/1/17 מתוקף צו בדיקה, לא הייתה עדות לקיום מצב פסיכוטי או הפרעה אקטיבית מאג'ורית ושיפוטו של הנאשם הוגדר כשמור.

הנאשם התאשפז במחלקה פסיכיאטרית סגורה במסגרת צו הסתכלות מיום 18/1/17, ההערכה הייתה כי מדובר בנאשם בעל הפרעת אישיות אנטיסוציאלית עם קווים אימפולסיביים ונרציסיסטיים בולטים, עם שימוש לרעה בחומרים פסיכואקטיביים מסוגים שונים. נמצא כי הנאשם אינו סובל ממחלה נפשית כרונית.

עוד על פי חוות הדעת, לא נמצאה עדות לכך שבעת ביצוע העבירות היה שרוי הנאשם במצב פסיכוטי או פעל ממניעים פסיכוטיים. התנהגותו הייתה מאורגנת ומכוונת למטרותיו ועל כן נקבע כי הוא היה בר עונשין.

תסקיר שרות המבחן

4. על פי התסקיר מיום 21/5/17, הנאשם בן 18, רווק, למד 10 שנים בתלמוד תורה במקום מגוריו ולאחר מכן בישיבה ב X עקב רצונו לעזוב את הבית, שנה לאחר מכן עבר לישיבה בבית מאיר, למד בפנימייה בטבריה במשך כשנה וחצי ועזב את הלימודים בכיתה יא.

הנאשם היה אמור להתגייס לצה"ל במרץ 2017 (ואולם היה עצור בגין תיק זה)

הנאשם בן למשפחה חרדית, המונה זוג הורים וחמישה ילדים, ולאביו שלושה ילדים נוספים מנישואים קודמים.

הנאשם תיאר סכסוך מתמשך עם אביו, שהתקשה לדבריו להבין את צרכיו, אך ציין כי כיום מערכת היחסים ביניהם טובה. שרות המבחן ציין כי בחקירת המעצר שנערכה לנאשם סיפר הנאשם על מערכת יחסים מורכבת עם אביו לאורך השנים ומסר שהיו מקרים בהם התקשה לקבל את יחסו המאיים של אביו כלפי אמו והכה את אביו.

הנאשם דווח לשרות המבחן על שימוש באלכוהול וסמים מגיל 16 בתדירות נמוכה ושלל התמכרות לחומרים ממכרים, דבר שנמצא כעומד בסתירה לדבריו לפיהם הוא היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות.

שרות המבחן מסר כי ממידע שנאסף לגבי הנאשם, עלה כי החל לשתות אלכוהול בנסיבות חברתיות ובגיל 15 החל שימוש בגראס, חשיש ונייס גאי, וכי בשנה האחרונה השתמש באסיד וחשיש על בסיס קבוע.

בחקירת המעצר שלל הנאשם נזקקות לגמילה מסמים או אלכוהול ולא ראה בעייתיות בשימוש בסמים בעתיד.

עוד נמסר כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך מבירור שעשו מול שרות המבחן לנוער וממידע מחקירת המעצר עלה כי בשנת 2015 הופנה הנאשם לשרות המבחן לנוער על רקע עבירות רכוש ואלימות אך התיק נגדו נסגר. עוד נמסר כי הנאשם השתתף בקבוצות אלימות במסגרת שרות המבחן לנוער בצפת וביצע 20 שעות "של"צ" בפנימייה בה למד.

בהתייחסו לעבירות - הנאשם קיבל אחריות חלקית, תיאר באופן מצומצם את העבירות, לדבריו באותו יום בילה עם חבריו והיה נתון תת השפעת אלכוהול ועל כן לא שלט בעצמו ולא הבין את השלכות מעשיו וחומרם.

הנאשם מסר כי הייתה לו היכרות שטחית עם נפגעי העבירה בבית הכנסת, וכי השניים היו חברים של אביו. הנאשם שלל סכסוך מקדים עם שני המתלוננים או תכנון לפגוע בהם. הנאשם מסר כי אינו זוכר לשם מה נכנס לבית כנסת ומסר כי בתקופת ביצוע העבירות הרגיש ריקנות וחוסר משמעות לחיים.

עוד מסר הנאשם כי פגע פיזית או מילולית רק בשוטר אחד (ולא בשניים כמיוחס לו), מאחר ולא אפשרו לו להיכנס לשירותים. הנאשם שלל כי נשך את השוטר ואת כך שבעט בו וצמצם את התנהגותו התוקפנית.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם מפחית מחומרת מעשיו ומהתנהגותו האלימה, תיאר את הפגיעה בשוטרים כתגובה קונקרטיית למצב והתקשה להסביר מה עמד בבסיס התנהגותו כלפי נפגעי העבירה בבית הכנסת. הנאשם ייחס את האחריות למעשיו לגורמים חיצוניים כגון השפעת אלכוהול ויחס השוטרים אליו.

עוד התרשם שרות המבחן כי בעת ביצוע העבירות פעל נאשם באופן אימפולסיבי, תוקפני והתקשה לשלוט בדחפיו.

שרות המבחן סבר כי הנאשם ממוקד בצרכיו האישיים, וכי הוא התקשה לראות את הפגיעה באחר. בנוסף גילה הנאשם ציפייה לא להיענש על מעשיו.

בשיחה עם שרות המבחן, טען הנאשם כי הוא הבין את משמעות התנהגותו האלימה, הביע חרטה וגילה ציפייה שיתחשבו במצבו הנוכחי, וכן הביע את רצונו לבנות אורח חיים חדש ולהתקרב לדת.

שרות המבחן התרשם בנוסף מיכולת נמוכה אצל הנאשם לאמפטיה, ונמצא כי הוא לא הצליח להתבונן במסוכנות מעשיו ובדפוסיו התוקפניים והמכשילים.

שרות המבחן העריך כי התנהגותו התוקפנית של הנאשם נובעת מדפוסיו האימפולסיביים ומדפוסיו ההתמכרותיים וכן מקשייו לחוות משמעות תפקודית ושייכות.

שרות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה אצל הנאשם אך הוא גילה מודעות נמוכה למורכבות מצבו ומוטיבציה נמוכה לעריכת שינוי בחייו וביטא אמביוולנטיות ביחס למוכנותו להתגייס להליך טיפולי.

שרות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית בעתיד היא גבוהה וכי בלי טיפול המותאם לצרכיו הייחודיים הנאשם עשוי להיות מעורב בפלילים בעתיד.

שרות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך חודש זאת במידה ויביע הסכמה להפנייתו

לטיפול במסגרת "בית שלמה", שהנה קהילה טיפולית בתחלואה כפולה המשלבת התמכרות והפרעות נפשיות. צוין כי במידה והנאשם יסרב לדחייה ולשילוב בקהילה הטיפולית, לשרות המבחן לא תהיה אפשרות להמליץ על חלופות ענשיות אחרות או על שיקום כלשהו במסגרת הקהילה העשויות להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

במועד שנקבע לטיעונים לעונש, 24/5/17, ביקש הנאשם, באמצעות בא כוחו, שלא לדחות את הישיבה לקבלת תסקיר משלים. הנאשם הביע התנגדות להשתלב בקהילה הטיפולית, כך שלא נמצא טעם לעריכת תסקיר משלים.

ביום 5/6/17 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם לסעיף 40 יג(א), ניתן לראות בעבירות שבוצעו אירוע אחד מתמשך. בהמשך, עמדה ב"כ המאשימה על חומרת העבירות שבוצעו ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען, על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה, וטענה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10-24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי וקנס כספי.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעצר ביום 10/1/17 ומאז הוא נמצא במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

טיעוני ב"כ הנאשם

6. ב"כ הנאשם ציין כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם ביום הולדתו ה-18, ואת עובדת היותו "בגיר קטין".

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכל העבירות, וטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר אשר יכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שרות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה, ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד להרתעתו, בנוסף ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהטלת פיצוי וקנס על הנאשם.

דברי הנאשם

7. הנאשם הביע צער על כך שפגע בשלושה אנשים, אמר כי הבין את המסר שאסור לפגוע בבני אדם, והביע תקווה להיות "טוב יותר" בהמשך.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. באשר לשאלה אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים - אציין בעניין זה, כי מקובלת עלי עמדת הצדדים, לפיה בחינת הפרשה במבחני ההלכה שנקבעה בע"פ 4913/10 **ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)** מביאה למסקנה כי נכון יהיה להתייחס לכל העבירות כאירוע אחד מתמשך, ולקבוע מתחם ענישה כולל לכל העבירות והמעשים.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופו של האדם, על בטחונו, שלווה נפשו ויכולתו לקיים שגרת חיים מבלי לחוש מאוים.

לגבי עבירות אלימות נגד שוטרים - אלה מגינות בנוסף גם על הערכים של שמירה על הסדר הציבורי, בטחון הציבור על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בחייהם ובגופם.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל**, בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות

פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

11. מדובר בפרץ אלימות כלפי שני מתלוננים בבית כנסת ביישוב כפרי, ולאחריו אלימות מתמשכת כלפי שוטרים. התופעה המכוערת של שימוש באלימות על רקע של מה בכך התפשטה בחברה הישראלית, באופן מדאיג, החושף את אזרחיה לסכנה ליפול ללא התרעה, כמו כאן, כקרבת אלימותו של אחר.

ראו את הדברים שנאמרו בגנות האלימות בע"פ 4173/07 פלוני נגד מדינת ישראל (19.08.07):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

12. בחינת האירוע המתמשך על פי נסיבותיו, מביאה למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים באירוע זה הנה בינוני. הנאשם תקף שני אנשים בבית כנסת ללא כל סיבה נראית לעין.

נראה, על פי המתואר, כי הנאשם הגיע לבית הכנסת ביישובו, ביום שהנו יום הולדתו ה-18, כשהוא מחרחר ריב ומחפש מדון. הנאשם תקף אדם שנמצא במקום, ללא כל מחלוקת קודמת או סכסוך, כתגובה לשאלה תמימה שאותו אדם שאל אותו. הנאשם דיבר בבוטות כלפי המתלונן הראשון אותו תקף, ככל הנראה אדם המבוגר ממנו משמעותית (שכן צוין כי האיש הנו חבר של אבי הנאשם), הולם בו ושבר את משקפיו. בהמשך תקף מתלונן שני, על רקע לא ברור. הנאשם הפגין התנהגות תמוהה וחריגה, בכך שהכריז בהמשך האירוע: "בא לי להרביץ". בנוסף בולטת התנהגותו בחריגותה, בכך שבין מכה למהלומה, ביקש וקיבל מאחד מפגעי העבירה סיגריה ואף עישן אותה. ההתנהגות מאופיינת בקושי לשלוט על כעס ולקיים כללים חברתיים, והיא ניכרת במסוכנות בשל היותה בלתי צפויה ובלתי מוסברת. יחד עם זאת, לקולא יש לציין כי התנהגותו של הנאשם נעדרת סממנים של תכנון, אף לא של

אכזריות, והיא מסתכמת ברמת אלימות בלתי מחמירה, שכן לא נגרמו לאיש חבלות. בהמשך, לאחר שהמשטרה הגיעה, ואף לאחר שעוכב והובא לחקירה בתחנת המשטרה, קילל הנאשם שוטרים ותקף אותם, השתולל והתנגד למעצרו. על אף ריבוי המעשים ומבלי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם, שהגיעו לקיצוניות בכך שנשך שוטר, גם תקיפות השוטרים לא היו ברף חומרה גבוה ולא נגרמו חבלות פיזיות חמורות לגוף.

13. נזקי מעשיו של הנאשם מסתכמים בשבירת המשקפיים למתלונן הראשון, שריטות לאחד השוטרים ובנזקים כלליים שעניינם עוול אותו חווים קורבנות אלימות המותקפים במפתיע.

הנאשם ביצע את העבירות בגפו וחלקו היחסי בביצוען הוא משמעותי ובלעדי.

כאמור, עובדות כתב האישום לא מתארות התגרות כלשהי מצד שני המתפללים שגרמה לנאשם להתפרץ לעברם ולתקוף אותם, וגם הנאשם בעצמו לא סיפק הסבר מדוע עשה את אשר עשה, וטען כי אינו זוכר מדוע נכנס לבית הכנסת וכי שני המתפללים הם חבריו של אביו.

נטען כי מעשיו של הנאשם בוצעו ככל הנראה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, ביום הולדתו ה-18 ועל רקע תחושת ריקנות, כפי שתואר בתסקיר שרות המבחן.

את תקיפת השוטרים, ואת התנהגותו כלפיהם, הסביר הנאשם בכך שאלה לא אפשרו לו להיכנס לשירותים.

מצטיירת תמונה של צעיר, שהנו למעשה עדיין נער, אשר פועל באופן בלתי רציונלי ומסכן את סביבתו. לא בכדי הביאו נסיבות העבירה להליך הסתכלות ממושך יחסית לנאשם, הליך שבסופו נמצא, כאמור, כשיר לעמוד לדין.

בהליך המעצר המקביל, שנשמע אף הוא בפני, נעצר הנאשם עד תום ההליכים, בהיעדר המלצה לחלופה קונקרטית, והוא עצור כעת ברצף מיום האירוע, תקופה המתקרבת לחמישה חודשים.

בהמשך, נדרשה ונעשתה בדיקה מדוקדקת של שרות המבחן לאיתור מסגרת הולמת לנאשם, ואכן, כפי שפורט, הנאשם נמצא זקוק לטיפול - אך ביקש שלא להמשיך ולבחון עבורו קהילה טיפולית.

מדיניות הענישה

14. בהפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, קל וחומר בתקיפתם פיזית, ישנה חומרה יתרה. עונשיהם של המבצעים עבירות נגד שוטרים ראוי שישדרו מסר של הוקעה וסלידה מהתנהגות מסוג זה, וזאת לשם הגנה על השוטרים במילוי תפקידם ובעבודתם.

עיון בפסיקה העלה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשבת בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבקש הוגש כתב

עמוד 8

אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 1860/07 **שחר נחמני נגד מדינת ישראל (14.06.07)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שנגזר ומאסר על תנאי.

ג. רע"פ 2065/14 **מחמד אבו מדיגם נגד מדינת ישראל (09.06.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה של שוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ד. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. כאשר השוטר ביקש לעכב אותה, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ה. רע"פ 2222/13 **דוד חיחיאשילי נגד מדינת ישראל**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. זאת לאחר שסירב לצאת מהרכב בו נסע, על אף הבקשות החוזרות ונשנות של השוטר, ואז כשיצא מהרכב, הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים, וכשנשאל על ידי השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו, בנוסף התנגד המבקש למעצר ונופף בידיו לכל עבר. מהתסקיר עלה כי המבקש לא נטל אחריות על מעשיו וכך גם לגבי עבירות קודמות שביצע. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והמיר את המאסר בעבודות שרות לצו של"צ בהיקף של 200 שעות והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ו. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל (14.01.13)**, המערערת הודתה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ.

ז. ע"פ (מרכז) 1541-03-15 **רונית אברזל נגד מדינת ישראל (29.11.15)**, המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית כשהיא שיכורה. ונדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בית המשפט המחוזי הורה כי המערערת תרצה את המאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

ח. ת"פ (רמלה) 3020-10-12 **מדינת ישראל נגד צח שניא (05.02.15)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

ט. ת"פ (ירושלים) 1281/09 **מדינת ישראל נגד בלאל עוויי ואח' (21.06.12)**, שלושה נאשמים הודו והורשעו כדלהלן - נאשם 1, הורשע בעבירת תקיפה שוטר וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי. נאשם 2 בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונאשם 3 בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט גזר על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

15. במקרה זה, קדמו לעבירות שבוצעו כלפי השוטרים מעשי התקיפה, ושכירת המשקפיים כלפי שני המתלוננים תושבי הישוב. עבירות אלה, לו היו מבוצעות לבדן, היו מבססות מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר בפועל.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לגבי כלל העבירות בנסיבות ביצוען נע בין מאסר קצר בפועל שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שרות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

16. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ובפסיקה אותה הגיש ונתתי את תשומת ליבי אליה. הפסיקה עסקה בתקיפת שוטרים יחד עם עבירות שונות, בתי המשפט הטילו עונשים מגוונים החל ממאסר על תנאי דרך מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת, בהתאם לחומרת התקיפה ונסיבות המקרה.

מצאתי כי אותה פסיקה תואמת את מתחם העונש אותו קבעתי לעיל ועל כן אתחשב בה.

גזירת עונשו של הנאשם

17. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם כאמור צעיר אשר מלאו לו 18 שנים ביום ביצוע העבירות. ב"כ הנאשם טען לגבי המושג "קטין בגיר", כי בית המשפט העליון נתן את דעתו להשפעה רבת משקל, אשר גיל צעיר על סף הבגירות, ישפיע לעניין ענישה.

אכן, פסיקתו של ביהמ"ש העליון קבעה כי גילו הצעיר של נאשם ילקח בחשבון לעניין גזירת עונשו. נקבע כי עניין הגיל ישפיע על הצבת העונש **בתוך מתחם העונש** אך אין בעניין הגיל ובעובדה שמדובר בנאשמים שאך בגרו כדי ליצור קטגוריה מיוחדת שיש בה כדי להשפיע על **קביעת מתחם העונש** (ראו לעניין זה את ע"פ 7781/12 **פלוני נגד מדינת ישראל (החלטה מיום 05.06.13)**).

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי.

הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו, צמצם ומזער מחומרתם, השליך את הסיבות לביצוען על גורמים חיצוניים לו - היותו תחת השפעת אלכוהול ויחסם של השוטרים כלפיו. בתסקיר נאמר כי הנאשם לא הביע אמפטיה כלפי נפגעי העבירה והתקשה לראות את הפגיעה שגרם להם וציפה לא לקבל עונש על מעשיו.

לצד דברים אלה, יש לציין כי הנאשם הביע התנצלות על מעשיו, ואף הביע כוונה לשפר דרכיו.

לצד ההערכה המדאגה, לפיה הנאשם אינו מודע לחומרת מעשיו וכי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד על ידו הינו גבוה, ניצבת העובדה לפיה מדובר בהסתבכות ראשונה בהליך שיפוטי פלילי.

מחוות הדעת שנערכה במרכז הרפואי לבריאות הנפש עלה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות אנטיסוציאלית עם קווים אימפולסיביים אך אינו סובל ממחלת נפש כרונית.

עוד נמצא כי ברקע קיים שימוש בסמים שונים ושתיית אלכוהול.

שרות המבחן הציע לנאשם אפיק טיפולי יחידי אפשרי, שהנו קהילה טיפולית המשלבת טיפול בהתמכרויות יחד עם טיפול נפשי. הנאשם התנגד לטיפול כזה, הביע אמביוולנטיות לגבי יכולתו להתגייס להליך כזה וציין בפני שרות המבחן כי אינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרות. לפיכך ביקש הנאשם לסיים את משפטו ללא המלצה.

למרבה הצער - כל מסגרת אחרת של טיפול שלא בקהילה טיפולית נוקשה וייחודית - לא הומלץ.

כאמור, עד כה התארך ההליך הפלילי, בין היתר בשל התקופה שנדרשה להכנת תסקירים, לכדי חמישה חודשים, בהם מצוי הנאשם במעצר, שהנו מעצר ממושך, במיוחד לגבי צעיר בן 18 בלבד, בהסתבכות ראשונה.

בהתחשב במתחם העונש שקבעתי לעיל, בגילו הצעיר של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי, הודאתו ולקיחת האחריות על ידו - החלטתי להטיל עליו מאסר בפועל בהתאמה קרובה למניין ימי מעצרו, כך שישוחרר בסמוך לאחר גזירת דינו.

לא מצאתי סיכוי ממשי לכך שגזירת מאסר לתקופה קצרה נוספת עשויה להביא לשילובו של הנאשם במסגרת טיפולית בחסות שב"ס.

החלטתי לתת בכורה לעניין הגיל הצעיר והעבר הנקי, גם על חשבון אלמנט של הרחקה נוספת מהחברה.

אני סבורה כי המעצר והאישום לראשונה, ההרשעה והענישה המותנית - כל אלה יתכן ויהוו לנאשם גורם מרתיע בעתיד.

סוף דבר

18. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 10/1/17.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע, או עבירת אלימות מסוג עוון או פשע, למעט עבירת איומים.

ג. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום מלעבור כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם.

ד. פיצוי על סך 300 ₪, למר י א כ, עד תביעה מס' 9. הסכום ישולם לא יאוחר מיום 1.8.17, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ז, 07 יוני 2017, במעמד הנוכחים.

החלטה

עמוד 12

ניתן עיכוב ביצוע לגבי השחרור ממאסר עד מחר - 8.6.17 שעה 13:00.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ז, 07/06/2017 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן , שופטת